

Фоменко В.Г.

Острів Хортиця
на перших картах
Нижнього Дніпра -
стР. 49-52

архіви УКРАЇНИ

стР. 49-52

1969 4

Архіви України

НАУКОВО-ІНФОРМАЦІЙНИЙ БЮЛЕТЕНЬ АРХІВНОГО УПРАВЛІННЯ
ПРИ РАДІ МІНІСТРІВ УРСР

ЗМІСТ

ДО 100-РІЧЧЯ З ДНЯ НАРОДЖЕННЯ В. І. ЛЕНИНА

М. Москаленко, Д. Щедріна — Партийні архіви України до 100-річчя з дня народження В. І. Леніна	3
Б. Корогод — Перемога ленінського кооперативного плану на Україні	9

СТАТТИ

A. Бабенко, С. Вініковецький, А. Міняйло (Вінниця) — Архівне будівництво на Вінниччині (1918—1969 рр.)	18
M. Місерман — Організація роботи госпрозрахункових груп	28
B. Панащенко — Палеографія скоропису документів Генеральnoї військової канцелярії (друга половина XVII ст.)	32

ПОВІДОМЛЕННЯ

P. Чатор (Полтава) — Котляревський у дослідженнях I. Ф. Павловського (До 200-річчя з дня народження I. П. Котляревського)	43
B. Фоменко (Запоріжжя) — Острів Хортиця на перших картах Нижнього Дніпра	49
M. Кравець (Львів) — С. І. Шараневич	52

ОБМІН ДОСВІДОМ

L. Адаменко (Харків) — Використання документальних матеріалів у Харківському облдержархіві	55
O. Зубко (Суми) — Про деякі питання готовування кадрів для районськодержархівів	57
C. Яцишин (Львів) — Робота лабораторії по мікрофотокопіюванню і реставрації документальних матеріалів Львівського облдержархіву	57
H. Насонова (Донецьк) — Огляд архівів колгоспів Донецької області	59

ДОКУМЕНТИ

Я. Погребенник — Листи Юлії Віргінії — перекладачки творів Шевченка	60
A. Кузьменко (Полтава) — Три листи незабутнього друга Т. Г. Шевченка	64

№ 4 (96)

Липень —

серпень

•
РІК ВИДАННЯ
XXIII

КІЇВ — 1969

ОГЛЯД ЛІТЕРАТУРИ ТА ДЖЕРЕЛ

Н. Пайдем (Полтава) — Документальні матеріали виконавчого комітету Полтавської обласної Ради депутатів трудящих — джерело для вивчення політичного, господарського і культурного життя Полтавщини	69
П. Лобас — До історії видання та постановки на сцені творів І. П. Котляревського	72
О. Купчинський (Львів) — Документи львівських архівів про Івана Труша	78
П. Михайлина (Чернівці) — Висвітлення історії Північної Буковини XV—XVI ст. на сторінках слов'яно-молдавських літописів	81
КРИТИКА І БІБЛІОГРАФІЯ	
М. Суленко (Львів), В. Полєк (Івано-Франківськ) — Книга про політичні процеси Івана Франка та його товаришів	85
О. Компан — Дослідження з історії промисловості України у XVIII ст.	90
А. Б. (Вінниця) — Посібник з нумізматики	92
По сторінках зарубіжних архівознавчих журналів	92
НОВІ НАДХОДЖЕННЯ	
Г. Самойлович (Чернігів) — Документи про розвиток промисловості, сільського господарства і культури на Чернігівщині	93
О. Нагорний (Кіровоград) — Особисті фонди та фонди установ у Кіровоградському облдержархіві	94
ХРОНІКА ТА ІНФОРМАЦІЯ	
МАТЕРІАЛИ ДО УКРАЇНСЬКОГО БІОГРАФІЧНОГО СЛОВНИКА	
В. Полєк — Літературно-мистецька і наукова Івано-Франківщина	105

Редакційна колегія:

Бутич І. Л. (відповідальний редактор), **Вовк А. О.**, **Гордієнко Б. В.** (відповідальний секретар), **Гудзенко П. П.**, **Коновалова В. С.**, **Крячок М. І.**, **Кузьменко В. В.** (заст. відповідального редактора), **Пшеничний Г. С.**, **Стрельський В. І.**, **Тесленко М. І.**, **Щедріна Д. С.**

Адреса: Київ, ГСП-1, Володимирська вул., 22-а. Телефон 29-40-24.

АРХИВЫ УКРАИНЫ, № 4, 1969

(На украинском языке)

Выходит 6 раз в год

Літературний редактор В. С. Фіалко
Технічний редактор Ю. В. Хирге
Коректор Г. Д. Постой-Волгін

БФ 06710. Здано до складання 20.VI 1969 р. Підписано до друку 12.VIII 1969 р. Формат паперу 70 × 108¹/₁₆. Друк. фіз. арк. 7. Умов. друк. арк. 11,2. Облік.-вид. арк. 10,1. Тираж 19850. Зам. К-121.

ОСТРІВ ХОРТИЦЯ НА ПЕРШИХ КАРТАХ НИЖНЬОГО ДНІПРА

Про те, що біля останніх порогів, на Низу Дніпра, по стародавньому шляху «із варягів у греки», є великий острів, відомо ще з X століття. Про нього повідомляв і візантійський імператор Костянтин Багрянородний в 950-х роках; викладаючи події, що відбувалися за південними кордонами Київської Русі, Хортицю згадували російські літописці; острів описували у щоденниках всі, хто в наступні кілька століть відвідував Низ Дніпра. З усіх тих повідомлень і щоденників випливає, що жоден з авторів записів сам на острові не бував, а описував його за розповідями інших, інколи дуже неточними і поверховими. Від тих же анонімних свідків відомо й про інший цікавий пункт району Хортиці — про скелястій мис, поруч з яким знаходилась єдина і перша після порогів, відома багатьом народам стародавня переправа; греки називали її Крарійською, а лукоморські тюрки — Кічкаською; цими назвами позначали і мис.

Під час відвідувань переправи у різні пори року — весною, влітку і восени — було встановлено, що при періодичних змінах рівня води у Дніпрі той правобережний мис щороку на кілька місяців перетворювався у півострів і в острів; його почали називати по-різному: Дмитро Вишневецький, черкаський староста, який у 1556 р. будував прикордонне укріплення в південно-східному кінці землі, відданої його роду литовським королем¹, називав мис Кортицьким або Хордецьким островом; Еріх Лассота, папський посол, котрий проїжджав повз острів у 1594 р. до Запорозької Січі, — Кічкасом, а при поверненні перший назвав острів Малою Хортицею²; Гільом Левассер де Боплан, французький інженер на литовсько-польській службі, який у пошуках зручного місця для будівництва королівської фортеці наприкінці жовтня 1638 р. доходив до Хортиці, у своєму «Описанні України» називає мис Кічкаським³, а на складеній ним же «Генеральній карті України 1648—51 рр.» помітив його як півострів Коханіє⁴ (див. рис. 2). Але в зв'язку з встановленою непридатністю району Хортиці для спорудження там постійної фортеці Боплан останню заклав біля Кодака, а в «Описанні України» і на «Генеральній карті України» ні про Малу Хортицю, ні про колишнє укріплення Вишневецького навіть не згадав.

З осіб, які писали про цей мис-острів, але самі там ніколи не були, необхідно відзначити: Михалона Литвина, польського комісара, який описував за дорученням Сейму замки Литви та України в 1544 р. і згадував про переправу Кічкас⁵, де могла знаходитись королівська застава; Іоахіма Бельського, польського історика, який писав у 1590 р. про острів Коханіє⁶, що знаходився вище Хортици; С. І. Мишецького, військового інженера російської армії, котрий у 1730-х роках керував будівництвом Новосічинського ретраншаменту (біля нинішнього с. Покровське Нікопольського району). Але повідомлення С. І. Мишецького, об-

¹ Скальковський А. А., Поездка по Запорожским урочищам. Журнал Министерства внутренних дел. Часть XIII, 1846, стор. 65.

² Дневник Эриха Лассоты из Стеблева. Мемуары, относящиеся к истории Южной Руси. Вып. I (XVI ст.). Перевод К. Мельник, К., 1890, стор. 166, 185.

³ Описание Украины, Сочинение Боплана. Перевод с французского Ф. Устрялова, СПб, 1832, стор. 23.

⁴ Кордт В., Материалы по истории русской картографии. Вып. 2, К., 1910, таблица IX.

⁵ Извлечённая из сочинения Михалона Литвина: «О нравах татар, литовцев и московитян». Перевод с латинского О. Шестакова. Архив историко-юридических сведений относящихся до России, издаваемые Н. Калачевым. Книга 2-я, половина 2-я, отделение пятое. М., 1854, стор. 65.

⁶ Стороженко А. В., Стефан Баторий и Днепровские казаки, К., 1904, стор. 268.

грунтоване на розповідях випадкових відвідувачів району Хортиці, які були там майже двісті років після спорудження окопу Дмитром Вишневецьким, має багато серйозних перекручень історичних і географічних даних⁷. На будівництво Новосічинського ретраншаменту С. І. Мишецький прибув сушою з боку Мишуриного Рогу, чим тільки і можна пояснити пропуски і крапки в тексті його описання замість цифр верст між окремими пунктами району Хортиці. Відстань в одну версту між гирлами Московок він показує 20-ти верстною з віднесенням їх початків до Молочних Вод ніби за 200 верст від Дніпра. С. І. Мишецький твердить, що в часи Сагайдачного в 1630 р. (!) правобережні степи «від великої весняної води... прорило і утворило Хортицький острів».

Рис. 1.

Перше нині відоме зображення району острова Хортиці і Кічкаської переправи наведене на карті р. Дніпра, вміщеної на «Большой карте Литвы, кн. Николая Хр. Радзивилла», виданої в 1613 р.⁸ (рис. 1), де вона займає дві вертикальні смуги, що мають зображення компасних картушок. Дніпро показаний хвилястою стрічкою в одному напрямку з півночі на південь, значні повороти його русла зображені невеликими зворотами, а дніпровські пороги — сходинками. На табл. XVII зображено спрощений варіант карти р. Дніпра наступного видання. Ця карта Радзивілла іноді видається за нібито складену Бопланом. Проте це не так. Як указує В. Кордт (стор. 23 назв. праці), карту видано на 35—38 років раніше, тобто тоді, коли Боплан був ще дитиною.

Судячи з конфігурації правого берега Дніпра, який проти острова Хортиці показаний майже прямим, біля нього немає не тільки острівця Малої Хортиці — Коханія, але навіть миса Коханіє-Кічкаського (порів. з рис. 2). Карту зроблено з натури або вона складена за описом, зробленим уже після 1607 р.*.

⁷ Мишецький С. І., История о казаках Запорожских... Одесса, 1851.

⁸ Кордт В., Материалы по истории... вып. 2, табл. XV.

* У 1607 р. був дуже високий рівень паводкової води, після якого «нерідко... Дніпро бува маловодним по два, по три, по чотири роки підряд» (Швець Г. І.,

Друга карта, видана через 38 років після карти Радзівілла, була відзнята Бопланом після маловодного літа 1638 р.⁹, коли острів Коханіє перетворився на цій карті у мис Дніпро, на відміну від попередньої — Дніпро плине на південний схід, через пороги — прямо на Південь, а після Кічкаської переправи — з Сходу на Захід.

Рис. 2.

Як перша карта, 1613 р. (рис. 1), так і друга, 1648—51 рр. (рис. 2, на якій південь показаний вгорі, а північ — унизу), підтверджують, що у першій половині XVII ст. на острові Хортиці нічого не було і вона не мала ніякого значення і що складачі карт, якщо й були біля неї, то тільки з східного боку, по якому показані лівобережні ріки Осокорівка, Кічкаська, Московка і Конські Води, які впадають у Дніпро; але жодна з трьох річок Хортиці, що впадають з правого берега в Річище, і гирло яких закривається островом, на картах не позначені. Не позначають їх і «Книга Большому Чертежу»¹⁰, написана за «государевою вказівкою» в 1627 р., як письмовий виклад «Большого Чертежа» Московської держави, складеної наприкінці XVI ст., хоча острів Хортиця був відомий її авторам.

Останнім порогом на Великій карті Литви записаний Таволжанський, нижче якого показані два острови, які, мабуть, називались потім Кухарев і Дубовий. Але їх зображення на карті значно зміщене і вони намальовані біля Верхньої голови Хортиці.

Місце укріплення Вишневецького показане на правому березі, що знаходився нібіто навпроти середини Хортиці. Поруч з укріпленням на полі карти написане роз'яснення, в якому нічого не говориться про

Деякі висновки щодо коливання водності Дніпра. «Вісник Академії наук УРСР» № 10, 1955, стор. 64, 65), що й показано на карті, де містечко Вишневецького зображене на березі, а не на острові.

⁹ Г. І. Швець, Характеристики водності річок України, К., 1964, стор. 67.

¹⁰ Книга Большому Чертежу. Подготов. к печати и ред. К. Н. Сербиною. Институт истории АН СССР, М.—Л., 1950, стор. 111.

якийсь там острів, але підкреслюється, що це те місце, де у минулий геройчний час біля Дніпра Дмитро Вишневецький утворив знамениту стоянку воєнного табору і, зайнявши її своїми збройними силами, використав переваги тієї місцевості. Вказується, що він міг там довго триматися проти людей князя (мається на увазі Московський) або хана Перекопського також і їхніх збройних сил. У тому укріпленні, на зовнішньому кордоні Литви, Вишневецький при необхідності міг надавати допомогу — бути корисним своєму королівству, і що потім він успішно пішов повз розташовані вище пороги і непошкодженим прибув у Черкаси.

В. ФОМЕНКО